

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu Santjustenc

SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 3 i 5.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://www.santjust.org/seas>

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

Núm. 287
Març
abril
2010

*Grup de sòcies de la SEAS al voltant del pessebre
al Pedró dels Quatre Batlles fotografiades pels seus
companys. Foto de Jordi de la Riva*

CALENDARI

7 març — Excursió matinal a Guanta i pic del Vent (Vallès Occidental) amb sortida a les 7 h.

12 març — Conferència «Les últimes trinxeres de l'Ebre» per David Tormo.

14 març — Excursió: Camposines, les Devées, Quatre Camins i Corbera d'Ebre (Terra Alta) amb sortida a 2/4 de 7 del matí.

19 al 21 març — Excursió d'alta muntanya a la Punta Pascual (Vall d'Aran).

21 març — Diada Verdaguer Excursionista amb un itinerari des de Sant Just a Vil·la Joana (Collserola) amb sortida a les 9 h.

28 març — Excursió matinal al Tagamanent pujant per can Puig-agut, i baixant per Fondrats (Montseny) amb sortida a les 7 h.

9 abril — Conferència «Camps de treball i batallons de treballadors» per Queralt Solé.

11 abril — Excursió: Odèn, Canalda, coll

de Jou i Sant Llorenç de Morunys (Solsonès) amb sortida a les 7 h.

17 i 18 abril — Excursió d'alta muntanya al pic de la Fontblanca (Andorra).

18 abril — Excursió matinal a Montserrat (Baix Llobregat — Bages) amb sortida a les 7.30 h.

1 i 2 maig — Excursió d'alta muntanya pendent de decidir.

7 maig — Conferència «Fosses comunes: recuperació de la memòria» per César Regalado.

9 maig — Excursió: Montellà, Bastanist, Estana i Martinet (Cerdanya) amb sortida a les 7 h.

9 maig — Excursió matinal a la riera de Riudameia (Maresme) amb sortida a les 7 h.

16 maig — XXXVI Marxa de Regularitat.

22 al 24 maig — Excursió a la Maladeta (Pirineu aragonès).

Informació: si no s'especifica el contrari, les conferències tenen lloc els divendres a 2/4 de 9 del vespre al local de la SEAS, i les excursions tenen la seva sortida des del Parador. Informació sobre les matinals al telèfon 93 371 51 98 (nits). Les excursions d'alta muntanya tenen horaris de sortida variables.

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Sant Just Desvern

CISTELLERIA BALLART, Bonavista, 82, tel, 933 71 13 64

FLORS LORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

FORMA CUINA, Creu 60, tel. 934 73 35 59

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL-LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES

EL PESSEBRE DE LA SEAS AL PEDRÓ DELS QUATRE BATLLES (SOLSONÈS)

Conxita Cañas

La tradició del pessebre ens trasllada al segle XIII quan Sant Francesc d'Assís, que predicava al camp de Rieti, Itàlia, va meditar sobre l'Evangeli (Lluc, 2, 1-20) i va construir una caseta amb una menjadora, hi va ficar un bou i un ruc i va convidar els pagesos de la contrada a representar l'escena de l'adoració dels pastors. Aquest episodi de seguida es va estendre per tot Itàlia i l'Europa Catòlica. Ensenys uns terrissaires napolitans van reproduir en fang els personatges de la història i aviat aquestes figures es van escampar per Europa i, al segle XVI, per l'Amèrica colonitzada.

La SEAS va col·locar el primer pessebre el 9 de desembre de 1967 al cim del Pedraforca; posteriorment aquesta activitat s'anava repetint, de manera discontinua, en diferents indrets; a partir del 1992, gràcies a la perseverança de Joan Gómez i Jordi de la Riva, hivern rere hivern, un grup de socis continua pujant el Naixement a un cim diferent de la nostra geografia. (SEAS. 75 anys de muntanya i cultura. Pag.93 i 234.).

Enguany, el diumenge dia tretze de desembre, vint-i-sis companys vàrem portar l'escultura, tallada per

Joan Gómez en fullola biodegradable, al Pedró del Quatre Batlles (2.383 m), el cim més alt de la serra del Port del Comte (diu la llegenda que en aquest pic es reunien a jugar a cartes els alcaldes de quatre municipis: La Pedra-La Coma, Odèn, Tuixén i Alinyà, seient cada batlle al seu terme).

Vam sortir de l'aparcament d'Estivella, vam travessar una pineda de pi negre, i, després de salvar una congesta de neu, vam arribar al cim. El matí era fred i el termòmetre marcava 6°C sota zero; un mar de boires omplia les valls, però la visibilitat des del cim era nítida als quatre vents i, mentre en Joan i en Jordi asseguraven el pessebre al terra, alguns socis van iniciar un debat sobre la identificació dels cims de les serralades que albiràvem; al nord, els Pirineus; al sud, la serra de Busa; a l'est, el Cadí i el Pedraforca; a l'oest, la vall del Segre i la serra del Boumort. Altres, aliats a la discussió, feien fotografies amb l'ambició de retenir tota la bellesa de l'entorn. El grup, ja cohesionat, va envoltar el pessebre i una càmera fotogràfica va deturar el moment. L'excursió va continuar cap a la Tossa Pelada (2.378 m) segon cim del Port del Comte i, a partir d'aquest punt, els companys vàrem anar baixant per la pista que envolta el Tossal d'Estivella, a l'ombra de la pineda, sense presses, fent petar la xerrada, fins arribar a l'aparcament; havíem salvat un des-

nivell de 420 metres tant de pujada com de baixada.

Aquesta activitat omple dos dies de muntanya i cultura. Vàrem sortir dissabte de Sant Just, amb la puntualitat característica de la SEAS, i, ja al Solsonès, ens vam dirigir al santuari de la Mare de Déu de Lord, encimbellat dalt d'un turó des d'on es pot gaudir d'una ampla panoràmica sobre l'embassament de la Llosa del Cavall. També vàrem visitar la petita ermita romànica de Sant Serni del Grau. Després de dinar al Port del Comte, ens vam apropar al forat de la Bòfia, un avenc d'entre 30 i 40 metres de fondària en un relleu calcari que fou utilitzat durant segles com a pou de glaç. I vàrem passejar pels voltants de l'antic refugi de la

Bòfia gaudint de la quietud dels prats de Bacies i del meravellós espectacle de núvols que el sol acoloria al capvespre.

Ens vam allotjar a l'alberg del Centre Excursionista del Bages, un edifici acollidor al costat del centre comercial de les pistes d'esquí; al mig de la planta baixa hi ha una llar de foc que dóna calidesa a l'entorn. La vetllada de dissabte fou agradable; uns companys jugaven a cartes, altres a dòmino, altres veien el partit de futbol, altres llegien al voltant de la xemeneia. Un grup de companyes estudiava una revista del cor, a poc a poc el cercle es va anar engrandint i la lectura va esdevenir una sessió de risoteràpia amenitzada per comentaris enginyosos i divertits.

*Càlida vetllada
al refugi Bages
del Port del
Comte. Foto
d'Agustí Revilla.*

SORTIDA DE VETERANS 2009 AL COMAPEDROSA

Jordi Farràs Xarles

Com que no tenim corresponsals que ens puguin explicar el tarannà de les excursions, i tot i que fem sortides de tota mena i de tots els nivells, no per poder fer un llibre guia, però sí perquè almenys quedin reflectides en el nostre butlletí, intentaré fer un resum de la sortida de veterans del 2009 dels dies 27 i 28 de juny. Els organitzadors ens varen portar altre cop al cim del Comapedrosa (2.942 m), però aquesta vegada van distribuir la sortida en dos dies fent nit al refugi del Comapedrosa, al costat de l'estany de les Truites i al parc natural del Comapedrosa, situat al Principat d'Andorra.

Com sempre, ens vam trobar al local per parlar de l'organització dels cotxes i explicar la sortida tal i com estava prevista. Una vegada distribuïts tots els expedicionaris en els cotxes i escoltades les explicacions del Pere, vam esperar fins al dia 27 a les set del matí per sortir del Parador. Els que treballàvem el dissabte al matí, haguérem de pujar a la tarda.

La sortida dels expedicionaris va ser puntual, i lliure pel que fa a l'hora de dinar; uns ho feren a la Seu d'Urgell mentre altres anaven a comprar a Andorra, però tots havien d'anar fins a Arinsal. Allà vam deixar uns cotxes, i la resta havien de pujar

fins al coll de la Botella, on començava l'excursió que els portaria fins a la portella de Sanfons (2.581m), baixant després al refugi del Comapedrosa (2.260 m), no sense passar abans algunes experiències automobilístiques, les quals es van solucionar. Va ser un dia molt agradable amb unes panoràmiques formidables, fent un petit entrenament per a l'endemà. L'arribada al refugi fou als voltants de les 19 h i a les 20 h ja havíem de sopar.

Els que treballàvem el dissabte vam sortir de Sant Just a les 14.45 h. L'Albert Cortès, l'Anna Simó i el qui subscriu. El viatge fins a Arinsal el vam fer d'una tirada, i arribats a lloc vam buscar els cotxes que havien deixat els del matí, i no els vam trobar, però com que teníem ganes de sortir vam aparcar el cotxe, ens vam calçar les botes i vam començar a pujar per una bona pista una mica costeruda i amb senyals del GR11. La vam seguir fins a l'entrada al parc del Comape-

Estany Negre, camí del Comapedrosa. Foto de Joan Urpinell.

Kili Jornet baixant del Comapedrosa amb companys de la SEAS al cim. Foto de Jordi Farràs.

drosa on hi havia uns cartells que així ho indicaven. La pista feia un giravolt a la dreta i s'enfilava vers el refugi del pla de l'Estany, però nosaltres vam prendre un corriol planer que sortia del costat del rètol i entràrem en un bosc de pi negre per una pujada suau arribant a una passera molt segura que travessava el riu de l'Areny. Tot seguit ens endinsàrem per l'obaga del Comapedrosa, resseguint el riu de Coma, el qual vam travessar per una altra passera malmesa per les riuades, i llavors ens va tocar patir perquè fins al refugi no deixàrem de pujar amb un fort pendent. Sort que vam trobar moltes flors i vam gaudir del paisatge, però no ens podíem endarrerir o ens quedaríem sense sopar. El cansament es feia notar enmig d'un mar de flors i d'aigua, tot era vegetació mentre encaràvem l'última pujada i ja vèiem el refugi, però renoi! encara quedava una altra pujada. Quan érem a la

meitat ens va venir a rebre en Joan Urpinell i així vam arribar al refugi després de 2.20 h de forta pujada amb el temps just per sopar i arreglar les mantes. Ja hi érem tots i ja podíem anar a buscar el sopar. Sopàrem una sopa i carn amb salsa; vam fer una mica de tertúlia i, com que a les deu tancaven els llums, cap al llit. La nit va ser tranquil·la, si bé no va faltar una mica de concert ni tampoc la llum de les llanternes per baixar al lavabo. Molt bé pels qui van poder dormir, i els qui no, pitjor per ells.

A les set del matí, tots estàvem dempeus, motxilles a punt i esmorzar a les 7.30 h. Acabats d'esmorzar, tots a fora del refugi amb ànsies de pujar i tornar. Enfront els nostres ulls teníem la paret dels Canyorques i a sota un collet que havíem de passar; de moment ho vèiem molt lluny. Finalment, sortírem tots del refugi a les 8.30 h aproximadament, menys

*Al cim del Comapedrosa. D'esquerra a dreta: Marta Pagès, Núria Mitjans, Montserrat Sala, Anna Simó, Immaculada Malaret i Laura Vilella.
Foto de Jordi Farràs.*

el Marcel·lí que tenia problemes als peus i ens esperaria que tornéssim. Vam sortir en direcció al barranc de l'estany Negre i ja va començar la costeruda pujada, però ens anàvem engrescant tot seguint el corriol i de mica en mica vam arribar a la bassa de l'estany Negre amb una gelera que havíem de travessar per arribar a l'estany que encara tenia neu. Tot seguit, vam enfilar la carena, que ja no deixàriem fins a arribar al cim del Comapedrosa. No feia fred i hi havia una panoràmica preciosa; divisàvem el massís de la Maladeta, el conjunt de la Pica d'Estats i el Monteixo, i el Cadí. Estàvem contents perquè havíem pujat tots. Dalt del cim vam trobar un control de l'Ultra Raid d'Andorra de 36 quilòmetres que havia sortit d'Ordino. Es tractava d'una prova vàlida per al campionat del món de curses de muntanya i, com que els corredors estaven a punt

d'arribar, ens vam fer la foto de grup i de seguida va arribar el campió del món, Kili Jornet. Ens hi vam estar una estona més i després el grup es va dividir; la majoria es va decidir per anar fins al cim del Baiau, que estava a mitja hora d'allà, i la resta vam retornar per la cresta deixant pas als corredors que baixaven com si fossin isards. Era al·lucinant contemplar la seva lleugeresa i la seva manera de baixar. En Kili ja havia arribat al refugi i nosaltres tan sols estàvem començant a baixar. Mentre baixàvem per la cresta, vèiem l'altre grup dalt del Baiau, i al cap de poca estona ja estaven a l'estany Negre, al qual van arribar abans que nosaltres; es van esperar i ens retrobàrem tots junts per seguir el camí de tornada vers el refugi. Vam trigar unes 5 hores entre pujar, descansar i baixar. Arribats

al refugi, els més valents es van banyar a l'estany de les Truites i la resta vam esperar el dinar. La cervesa no hi va faltar.

Era l'hora de dinar i tothom estava a taula: una amanida, botifarra i samfaina, i de postres, un flam i, per pair el dinar, una baixada fins a Arinsal de dues hores i escaig pel camí que havíem pujat nosaltres. Una vegada a baix, els conductors van anar al coll de la Botella a buscar els cotxes que hi havien deixat el dia abans, i a mesura que anaven arribant vam

començar a fer camí cap a casa.

Aquesta sortida va servir d'entrenament per als companys que van anar al Perú l'estiu de 2009, i per als altres va ser una oportunitat de resseguir aquest parc natural del Comapedrosa i poder pujar al seu cim, el més alt del Principat d'Andorra. Va ser un cap de setmana molt ple, amb quaranta-dos assistents. Tots estaven molt satisfets per la celebració del nostre 75è aniversari, ple d'activitats amb gran acceptació i participació de socis i amics.

Al cim del Comapedrosa. Fotografia de Francesc Fàbregas

DE SANT JULIÀ DE CABRERA AL PUIGSACALM

Leonci Canals

Passat el km 21 de la C-153 en direcció a Cantonigròs, ens trobem el pont de Les Perxes, el creuem i tombem a l'esquerra per la pista que va al peu de les escales que pugen al santuari de Cabrera i dóna nom al massís del Cabrerès o Collsacabra.

Avancem amb el cotxe per aquesta pista passant per davant de l'església romànica de Sant Julià de Cabrera, que data del segle XI, actualment molt modificada i que es troba just a sota els contraforts de Cabrera avui mig amagats entre la boira. Al collet de Sant Julià (o del Vidrier) seguim

la pista en direcció cap a Torelló i pocs metres més enllà, on la pista es bifurca, hi ha un pla on deixem el cotxe sota l'ombra d'un roure i emprenem la marxa pel camí de la dreta. Passem per la cruïlla que porta al Campamar, una masia gran amb una bassa d'aigua carregada de boga i ombrejada per freixes i roures a tocar de la pista.

Pocs metres més enllà la pista es torna a bifurcar, el de l'esquerra mena cap a can Poca-roba, nosaltres hem de seguir pel de la dreta fins a trobar un rètol del GR-151-1 que ens indica la direcció del Puigsacalm. Aquesta part del GR és una drecera de la pista que també va a parar al Prat de la Vola, una altra masia gran al peu de la serra de Llancers i molt a prop del Güell.

Coll de Bracons i serra de Llancers des de la serra de Curull. Foto de Jordi Gironès

Aquest punt, a 822 m d'alçària, és el més baix del recorregut. Just en el trencall que porta al Prat de la Vola hi ha un altre rètol del GR-151-1 que ens indica que hem de deixar la pista i agafar un antic camí de carro que puja amb un pendent suau pel mig d'una roureda. Se senten lladrucs de gossos seguint algun senglar i una fina capa de boira no deixa que el sol ens escalfi. A les vores del camí trobo algun mataparent, farineres bordes i altres espècies de bolets que desconec. Sento la crida del bosc que m'empeny a endinsar-m'hi a la recerca d'espècies conegudes, però em lligo al camí com un Odisseu de terra endins i continuo caminant defugint el seu reclam.

A mig camí, el bosc es converteix en una esplèndida fageda salpebrada de boix i algun roure, amb arbres altíssims, drets com un llapis i d'altres carregats d'anys, amb el tronc boterut i ampla capçada per on es filtra la llum fresca que m'embolcalla. Caminem per aquest bosc encantat fins que arribem a una clariana on suposadament hi ha la font de la Grevolosa. En aquest punt en què el camí es perd, però just on comença a eixamplar-se, trobarem un corriol a la dreta, amb una petita tanca feta amb pals i cordills; sincerament he trobat a faltar un indicador. Aquest corriol puja en ziga-zaga fins a un altre camí ample i ben traçat que agafarem cap a la dreta, aquí també he trobat a faltar el corresponent

indicador, fins arribar al coll de Bracons a 1.132 m d'alçària. Portem unes dues hores de caminada.

El sol ha guanyat la partida a les boires i a la vora de la carretera hi ha una estesa de cotxes aparcats de jovent i famílies que, aprofitant la bonança d'aquests dies de tardor, han vingut a gaudir d'una passejada per la muntanya.

A l'altra banda de la carretera BV-5224, que va de Torelló a Olot, s'enfila per un rocam el camí que ens durà fins al cim del Puigsacalm. És un sender amb poc pendent que va per l'obaga fins a la font Tornadissa i després, primordialment per les pastures fins assolir el cim. Abans però, haurem passat per la collada de Sant Bartomeu i una mica més amunt deixarem el camí que va cap a Vidrà a la nostra esquerra. Des de la font Tornadissa el camí és una mica més costerut, arribem al Ras de les Civaderes, travessem la tanca de fusta i assolim el cim del Puigsacalm de 1.513 m d'alçària, en una hora i mitja des del coll de Bracons. Des del cim podem contemplar un retall dels Pirineus amb el Canigó, l'alta Garrotxa amb el cim inconfusible del Bassegoda, Olot i les Preses als nostres peus, la serra de Llancers, el Collsacabra, Vidrà, el Pedraforca... Fem un mos i emprenem el retorn desfent el camí que hem fet.

Al coll de Bracons hi trobem un punt d'avituallament de l'ARTEX Marató de BTT de la Vall d'en Bas,

100 km amunt i avall per aquestes muntanyes en bicicleta. Mentre badem observant el perfil del recorregut arriba el desè ciclista, porta 70 km a les cames i el cansament esculpit al rostre, ara solament li queda fer un tomb pel Collsacabra i baixar fins als Hostalets d'en Bas per rematar la feina. Per uns moments he pensat que potser també hi corria el nostre company l'Àlex, no ho he preguntat, però tampoc ho he descartat.

Bona part del camí de tornada coincideix amb el de la maratón,

els ciclistes ens passen com un llamp per la baixada de la serra de Llancers però els atrapem a l'altra banda del sífó, el seu camí és costerut i enfangat i han de carregar amb les bicicletes fins al capdamunt, nosaltres hem triat un camí que fa marrada, més llarg, però sec. Al final arribem on hem deixat el cotxe, portem sis hores i mitja de caminada efectiva. El sol encara està prou alt, m'assec satisfet i contemplo com la tarda s'aclofa lentament per ponent.

PUJAREM DALT DELS CIMS AMB EL COR ALEGRE...

David Castellà Espinet

A. Eeep David, hola. Com anem?

B. Bé mira, anem fent...

A. Anem fent, anar fent... ja vau anar a fer la Pica d'Estats, on em vas comentar que volíeu anar?

B. Sí.

A. Ah, i com va anar?

B. Bé, no es va matar ningú.

A. Caram!, si que aneu forts. Que hi havia molt perill o què?

B. Bé més que perill, imprudències... humanes.

A. Ja passa sovint oi? Imprudències, com quines, però?

B. Jo em vaig deixar el BASTÓ o algun estri de suport... allà a la GELE-RA de la CARA NORD (o les CLAPES de NEU que resten perennes) i li vaig demanar el bastó a l'home que tenia davant... i me'l va deixar amablement... Anàvem de tornada i amb el cansament veia aquelles roques d'allà baix que m'esperaven per convertir-me en una botifarra trinxada, uuuuuiiii...

A. Un PIOLET hauria anat bé, potser...

B. Sí, però no vaig veure ningú que en portés. Tothom anava amb pals telescòpics d'esquiar o algun bastó...

Estanyes d'Estats i Sotllo. Foto de J. Gironès

A. Déu n'hi do... i què més ?

B. A una noia, també tornant per la gelera, li va agafar el vertigen i va començar a relliscar, però la van agafar entre dos... anava amb vambes...

A. Amb VAMBES?!!, però que no ho saben que s'han de posar les BOTES o què?!

B. Potser ho ignorava, però el que m'estranya és que ningú del seu GRUP li ho digués abans de sortir, és increïble o... delictiu. Després, baixant per la TARTERA, un dels seus acompanyants li anava explicant coses a cau d'orella perquè no és desmaiés...

A. Renoi, quin rosari...

B. Sí, i encara n'hi ha més ... De pujada per la tartera vaig fer camí amb un pare i els seus dos fills, bé, bon rotllo... A l'arribar al COLL de SOTLLO es mereix una parada... i jo tampoc tenia molta ambició de fer el CIM, perquè ja el vàrem fer fa vint anys, però bé, fins aquí hem arribat. En aquest coll, pots triar... (a) si et

quedes una estona i tornes avall, (b) si continues pel camí que FLANQUEJA per la cara nord o (c) si tires recte amunt per la CRESTA...

A. Una cresta... que és d'ESCALADA?

B. Bé, en principi és de GRIMPADA... tot i que sempre hi ha diversos GRAUS de dificultat. Jo, aquesta no l'havia feta mai i li vaig preguntar a un home, que semblava el GUIA d'un altre grup, si aquesta cresta és semblant a la dels Castellets (les Agudes, Montseny), que hem fet diverses vegades amb companys de Sant Just. Ell, amb rotunditat, em va contestar que sí, que era molt semblant... i vam començar l'ASCENSIÓ. Després el pare amb els dos crios també s'hi posava... tot i que no sabia ben bé el que era una grimpada a 3.000 metres... i bé, jo em poso al final i som-hi. Al cap de pocs minuts, un dels nens (8 anys) comença a relliscar i tremolar... i el pare flipant i filmant-ho amb un minivideo. Llavors li pregunto si vol que el lligui amb la BAGA que sempre porto a la MOTXILLA. Sí, sí, diu ell... i així, doncs, l'encerclo amb la cordeta per la cintura, un nusset i el vaig tibant assegurant la corda a les PRESES de les Roques que vaig trobant, d'aquesta manera el nen té la sensació psicològica i física que algú l'aguanta (si hagués caigut, pel seu pes l'hauria suportat, però un adult ja no ho sé). Finalment arribem a la punta Verdaguer tots sans... sense que ningú s'hagi ESTIMBAT.

Pic Verdaguer. Fotografia de Jordi Gironès.

A. Bravo, heu fet el cim... tan difícil era la cresta?

B. En si mateixa la vaig trobar més segura que els Castellets, ja que hi ha molts trams de XEMENEIA i en canvi al Montseny, hi ha diversos BLOCS granítics bastant AERIS. Dalt del cim l'ambient és Bonic, hi ha molta gent d'arreu: francesos, aragonesos, parelles força grans d'edat... un que recita poesia... Jo vaig treure "el Patxaran del Tros" i el vaig intercanviar amb un noi del Vallès per un CD del seu grup Musical «Pel BROC GROS» (sonen BÉ!)...

A. Collonut,...diuen que és el cim més Alt de Catalunya.

B. Això sembla. Potser per això vol arribar-hi tanta i tanta gent.

BAIXAREM A LES VALLS
QUAN ES FACI FOOOOOSC...

(Conversa Fictícia i amb Opció a ser Teatralitzada, basada en una Experiència Real; excursió a la Pica d'Estats el Juliol del 2007. Escrit al Març, marçot del 2009 dins el 75è Aniversari de la Secció Excursionista del Ateneu Santjustenc).

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 2 de novembre de 2009

- Altes i Baixes: no n'hi ha cap.
- Durant la reunió es comenta l'interès i possibilitat de fer un curs sobre GPS al nostre local i dins l'àmbit de la Vegueria del Baix Llobregat, la qual per al 2010 també té previstes noves propostes de cursos orientats als més joves amb preus que els siguin assequibles.

- Es decideix comprar un portàtil per atendre les necessitats que tenim, tant a les conferències que es fan al local com a altres activitats com és el cas de la Marxa de Regularitat, sense haver de recórrer als socis que fins ara ens el deixaven.

- Es revisen els preparatius del sopar de cloenda de l'aniversari i es confirma l'assistència dels convidats: Josep Perpinyà (alcalde), Palmira Badell (regidora de Cultura), Josep M. Marquès (president Ateneu) i de Montse Ros (veguera del Baix Llobregat).

- Considerant que només prop d'un 25% dels nostres socis es treu el carnet de federat, es decideix fer una campanya per sensibilitzar els socis sobre la necessitat de federar-se.

- L'assemblea general ordinària de la Secció ha quedat finalment emplaçada per al 13 de febrer de 2010.

Reunió del 30 de novembre de 2009

- Altes i Baixes: no n'hi ha cap.
- A la reunió Jordi Gironès informa que les excursions en autocar dels cicles temàtics actualment generen superàvit gràcies a la gran assistència.

- Es comenta que el sopar de cloenda de l'aniversari, en el qual van assistir 204 persones, va anar molt bé tal com ens ho manifesten socis i simpatitzants.

- El Centre Excursionista de Catalunya ens ha lliurat una placa commemorativa amb motiu del nostre 75è aniversari.

- Es decideix adherir-se al manifest de la Federació contra el cobrament de rescats a muntanya per part dels bombers de la Generalitat.

- Pere Aceitón confirma que la SEAS tornarà a participar a la Dia-da de Verdaguer Excursionista que tindrà lloc a Collserola el 21 de març amb diversos itineraris que confluïran a Vil·la Joana.

- Finalment, la SEAS no ha estat seleccionada per als Premis de Reconeixement Cultural del Baix Llobregat de 2009, proposta que havia estat presentada pel Centre d'Estudis Santjustencs amb motiu de la celebració del nostre setanta-cinquè aniversari.

Reunió del 4 de gener de 2010

— Altes: Mercè Pinyol Balasch (1036), Maria Teresa Jurado Jordan (1037), Josep Peralta Calvet (1038) i Marc Giralt Gili (1039).

— Baixes: Joaquim Moreno Dalmau (597) per defunció i Laia Carbonell Crusellas (639).

— Amb la conclusió del 75è aniversari es decideix preparar dos àlbums de fotos, un que reculli els actes i l'altre totes les fotos dels participants en els 75 cims. Ambdós àlbums podran ser aconseguits pels socis que ho vulguin al preu de cost.

— Hem fet arribar a la Federació una queixa per no haver recollit en el calendari de caminades que editen la nostra Marxa de Regularitat i la Caminada Popular, tot i haver-los enviat a temps la informació.

— A l'assemblea es recordarà als socis que el material de la Secció només pot ser utilitzat, sense cost, pels propis socis.

Reunió de l'1 de febrer de 2010

— Altes: Enric Curcoll Gallén (1040), Francesc Dulcet Genaro (1041), Anna Maria Campreciós Ripoll (1042), Montserrat Molinero Juncà (1043) i Núria Gironès Becchi (1044).

— Baixes: Carles Segura Romero (809).

— La reunió es dedica plenament a la preparació de l'Assemblea Gene-

ral Ordinària del proper 13 de febrer, en la qual també s'enllesteixen els dos àlbums de fotos sobre els actes que han constituït el 75è aniversari i el recull de les fotos dels 87 cims que es van fer.

DVD DEL 75è ANIVERSARI

Els socis que ho desitgin tenen a la seva disposició, sense cost, el DVD fet per Lluís Ramban sobre el 75è aniversari. Estarà disponible per unitat familiar i es podrà recollir els dimarts de 8 a 9 del vespre en el nostre local.

LLIBRERIA PIRINEOS3000

Us informem que la web de muntanya Pirineos3000 ha obert al públic la seva àmplia llibreria de muntanya. Les comandes es poden fer directament des de web:

<http://libreria.pirineos3000.com>

o bé al local que han obert al carrer Sant Ferran 29, local 2 de Sant Just. Per altra banda, faran un 10% de descompte a tots els socis i amics de la SEAS durant aquest any 2010 indicant el codi SEAS2010.

Butlletí de la SEAS. Any 44, núm. 287

Taula de redacció: Leonci Canals, Daniel Cardona, Ferran de la Fuente, Maria García, Jordi Gironès i Agustí Revilla. Autoedició: Jordi Gironès. Tramesa: Elisabeth Bart. Disseny: Josep Nuet. Correcció de textos: Servei Local de Català. Impressió: Espai Gràfic Anagràfic, S.L.

Índex

Portada: Grup de sòcies de la SEAS al Pedró dels Quatre Batlles	
Calendari	870
El pessebre al Pedró dels Quatre Batlles, per Conxita Cañas	871
Sortida de Veterans al Comapedrosa, per Jordi Farràs	873
De Sant Julià de Cabrera al Puigsacalm, per Leonci Canals	877
Pujarem dalt dels cims, per David Castellà.....	880
Informació de la SEAS	882

Fotografia feta per Jordi Gironès al turó de la Rovira amb motiu de l'excursió del cicle de conferències i excursions sobre «Indrets d'una guerra (1936-1939)», en la qual es van recórrer diversos indrets de la ciutat de Barcelona i de Collserola fins arribar a Sant Just.